

Υπόθεση C-505/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

3 Ιουλίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

27 Ιουνίου 2019

Προσφεύγων:

WS

Καθής:

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN

ΔΙΑΤΑΞΗ

Στη διοικητική διαφορά μεταξύ

WS

προσφεύγοντος

[παραλειπόμενα]

κατά

Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

[παραλειπόμενα]

καθής

με αντικείμενο

το δίκαιο προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα [πρωτ. σελ. 2]

το Verwaltungsgericht Wiesbaden (διοικητικό δικαστήριο του Wiesbaden, Γερμανία) [παραλειπόμενα]

αποφάσισε στις 27 Ιουνίου 2019 τα ακόλουθα:

1. Η διαδικασία αναστέλλεται.
2. Η υπόθεση παραπέμπεται στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ για έκδοση προδικαστικής απόφασεως αναφορικά με τα ακόλουθα ερωτήματα:
 - α) Έχει το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ σε συνδυασμό με το άρθρο 50 του Χάρτη την έννοια ότι δεν επιτρέπεται ακόμη και η κίνηση ποινικής διαδικασίας για το ίδιο αδίκημα σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη της Συμφωνίας μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα της 14ης Ιουνίου 1985 (κεκτημένο του Σένγκεν κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 1999/435/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαΐου 1999, ΕΕ L 239 της 22ας Σεπτεμβρίου 2000, σ. 13, στο εξής: ΣΕΣΣ), εάν μια γερμανική εισαγγελία περατώσει ποινική διαδικασία την οποία έχει κινήσει όταν ο κατηγορούμενος εκπληρώσει συγκεκριμένες υποχρεώσεις και, ειδικότερα, έχει καταβάλει το ορισθέν από την εισαγγελία χρηματικό ποσό;
 - β) Προκύπτει από το άρθρο 21, παράγραφος 1, της Συμβάσεως για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στην ενοποιημένη απόδοση της 7ης Ιουνίου 2016, ΕΕ C 202 σ. 1, 47· στο εξής: ΣΛΕΕ) μια απαγόρευση προς τα κράτη μέλη να εκτελούν ένταλμα συλλήψεως από τρίτα κράτη στο πλαίσιο διεθνούς οργανισμού όπως ο Διεθνής Οργανισμός Εγκληματολογικής Αστυνομίας –Ιντερπόλ– εάν ο ενδιαφερόμενος τον οποίο αφορά το ένταλμα συλλήψεως είναι πολίτης της Ένωσης και το κράτος μέλος του οποίου έχει την ιθαγένεια έχει γνωστοποιήσει στον διεθνή οργανισμό [πρωτ. σελ. 3] και στα λοιπά κράτη μέλη αμφιβολίες ως προς τη συμφωνία του εντάλματος συλλήψεως με την εφαρμογή της αρχής ne bis in idem;
 - γ) Αντίκειται το άρθρο 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ακόμη και στην κίνηση ποινικής διαδικασίας και σε μια προσωρινή σύλληψη στα κράτη μέλη των οποίων την ιθαγένεια δεν έχει ο ενδιαφερόμενος όταν η σύλληψη αυτή είναι αντίθετη προς την αρχή ne bis in idem;
 - δ) Έχουν το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', και το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ και το άρθρο 50 του Χάρτη την έννοια ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίσουν διατάξεις που διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση διαδικασίας που εμποδίζει την άσκηση ποινικής δίωξης, πρέπει να απαγορεύεται σε όλα τα

συμβαλλόμενα κράτη της Συμφωνίας μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα [...] η περαιτέρω επεξεργασία των «Red Notices» [ανακοινώσεων αναζήτησης καταζητούμενων] του Διεθνούς Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας –Ιντερπόλ– που οδηγούν σε περαιτέρω ποινική διαδικασία;

[ε]) Διασφαλίζει ένας διεθνής οργανισμός όπως ο Διεθνής Οργανισμός Εγκληματολογικής Αστυνομίας –Ιντερπόλ– ένα επαρκές επίπεδο προστασίας όταν δεν υπάρχει απόφαση περί επάρκειας κατά το άρθρο 36 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 και/ή κατάλληλες εγγυήσεις κατά το άρθρο 37 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680;

[στ]) Επιτρέπεται στα κράτη μέλη να προβαίνουν σε περαιτέρω επεξεργασία δεδομένων τα οποία έχουν καταχωρισθεί σε ανακοίνωση αναζήτησης καταζητούμενων («Red Notice») του Διεθνούς Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας –Ιντερπόλ– από τρίτα κράτη μόνον όταν τρίτο κράτος εκδίδει ένα ένταλμα σύλληψης και εκδόσεως και έχει ζητήσει τη σύλληψη ατόμου η οποία δεν αντιβαίνει στο ευρωπαϊκό δίκαιο και, ειδικά, στην αρχή ne bis in idem;

3. Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε την υπαγωγή της υπό κρίση αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στην επείγουσα διαδικασία την οποία προβλέπει το άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου. [πρωτ. σελ. 4]

Σκεπτικό

I.

1. Το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης –Χάρτης– (ΕΕ 2016, C 202 της 7ης Ιουνίου 2016, σ. 389), ορίζει τα ακόλουθα:

«Κανείς δεν διώκεται ούτε τιμωρείται ποινικά για αδίκημα για το οποίο έχει ήδη αθωωθεί ή καταδικασθεί εντός της Ένωσης με οριστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου σύμφωνα με τον νόμο.»

2. Το άρθρο 21, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης –ΣΛΕΕ– (στην ενοποιημένη απόδοση της 7ης Ιουνίου 2016, ΕΕ C 202 σ. 1, 47) ορίζει τα εξής:

«Κάθε πολίτης της Ένωσης έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών, υπό την επιφύλαξη των περιορισμών και με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις Συνθήκες και στις διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή τους.»

3. Το άρθρο 54 της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα της 19ης Ιουνίου 1990 (ΕΕ L 239, της 22ας Σεπτεμβρίου 2000, σ. 19) –ΣΕΣΣ– έχει ως εξής:

«Όποιος καταδικάσθηκε αμετάκλητα από ένα συμβαλλόμενο μέρος δεν μπορεί να διωχθεί από ένα άλλο συμβαλλόμενο μέρος για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, υπό τον όρον όμως ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή έχει ήδη εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλομένου μέρους που επέβαλε την καταδίκη».

4. Το άρθρο 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της [πρωτ. σελ. 5] απόφασης- πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 (ΕΕ L 119, σ. 89) ρυθμίζει τις

«Αρχές που διέπουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα:

- α) υποβάλλονται σε σύννομη και δίκαιη επεξεργασία·*
- β) συλλέγονται για καθορισμένους, ρητούς και νόμιμους σκοπούς και δεν υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά τρόπο ασύμβατο προς τους σκοπούς αυτούς·*
- γ) είναι κατάλληλα, συναφή και όχι υπερβολικά σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία·*
- δ) είναι ακριβή και, όταν απαιτείται, επικαιροποιούνται, [και] λαμβάνονται όλα τα εύλογα μέτρα που διασφαλίζουν τη χωρίς καθυστέρηση διαγραφή ή διόρθωση ανακριβών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών της επεξεργασίας·*
- ε) διατηρούνται υπό μορφή που επιτρέπει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των υποκειμένων των δεδομένων για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο από αυτό που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία·*
- στ) υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά τρόπο που να εγγυάται τη δέουσα ασφάλεια των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, μεταξύ άλλων την προστασία από μη εγκεκριμένη ή παράνομη επεξεργασία ή τυχαία απώλεια,*

καταστροφή ή φθορά, με χρήση κατάλληλων τεχνικών ή οργανωτικών μέτρων.»

5. Το άρθρο 8 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 ρυθμίζει τη

«Νομιμότητα της επεξεργασίας

- (1) *Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι η επεξεργασία είναι σύννομη μόνον εάν και στον βαθμό που είναι απαραίτητη για την εκτέλεση καθήκοντος που ασκείται από αρχή αρμόδια για τους σκοπούς που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και βασίζεται στο δίκαιο της Ένωσης ή των κρατών μελών.*
- (2) *Το δίκαιο κράτους μέλους που ρυθμίζει την επεξεργασία στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας καθορίζει τουλάχιστον τους στόχους της επεξεργασίας, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία και τους σκοπούς της επεξεργασίας.» [πρωτ. σελ. 6]*

II.

6. Ο προσφεύγων στρέφεται κατά μιας ανακοίνωσης για αναζήτηση καταζητούμενων («Red Notice») που καταχωρίστηκε στον Διεθνή Οργανισμό Εγκληματολογικής Αστυνομίας –Ιντερπόλ– από κράτος εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σκοπός μιας «Red Notice» είναι κατά το άρθρο 82 των Κανόνων Επεξεργασίας Δεδομένων της Ιντερπόλ ο εντοπισμός του τόπου διαμονής και η σύλληψη ενός ατόμου με σκοπό την έκδοσή του. Το επίμαχο ένταλμα σύλληψης στηρίζεται σε κατηγορίες ενεργητικής δωροδοκίας σε βάρος του προσφεύγοντος. Ακριβώς βάσει αυτών των κατηγοριών ενεργητικής δωροδοκίας η Staatsanwaltschaft München I (εισαγγελία της πρώτης περιφέρειας του Μονάχου) κίνησε ποινική διαδικασία, η οποία τελικά περατώθηκε κατόπιν καταβολής προστίμου κατά το άρθρο 153 a, παράγραφος 1, του StPO (γερμανικού κώδικα ποινικής δικονομίας) (επί του ζητήματος εάν η εισαγγελία αποτελεί ανεξάρτητο όργανο, βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, C-509/18, ECLI:EU:C:2019:457· επί του ζητήματος της ανεξαρτησίας του δικαστηρίου, βλ. την υπόθεση C-272/19). Με τον τρόπο αυτό, η παρεμπόδιση της ασκήσεως διάξεως θα συνιστούσε περίπτωση εφαρμογής της αρχής ne bis in idem, δεδομένου ότι η εισαγγελία κράτους μέλους περάτωσε μια ποινική διαδικασία που είχε ξεκινήσει στο εν λόγω κράτος μέλος χωρίς τη σύμπραξη δικαστηρίου, αφού προηγουμένως ο κατηγορούμενος αυτός έχει εκπληρώσει ορισμένους όρους, μεταξύ των οποίων καταλέγεται π.χ. η καταβολή ορισμένου χρηματικού ποσού που έχει καθορίσει η εισαγγελική αρχή (ΔΕΕ, απόφαση της 11.2.2003 –συνεκδ. υποθ. C-187/01 και C-385/01, Hüseyin Gözütok [C-187/01] και Klaus Brügge [C-385/01], βλ. επίσης ΔΕΕ, απόφαση της 29.6.2016, C-486/14).

7. Σκοπός της εκδόσεως «Red Notice» από κράτος εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να μπορεί ο προσφεύγων να συλληφθεί με ένταλμα σύλληψης μέσω της Ιντερπόλ σε όλα τα 190 επί του παρόντος κράτη μέλη και σε όλα επίσης τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και σε όλα τα συμβαλλόμενα στη Συμφωνία του Σένγκεν κράτη. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

προέβη το έτος 2013 σε μία «προσθήκη» μέσω της Ιντερπόλ, κατά την οποία η κεντρική εθνική υπηρεσία –Bundeskriminalamt [ομοσπονδιακή αστυνομία]– θεωρεί δεδομένη την εφαρμογή της αρχής *ne bis in idem* στα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται η καταχώριση. Η «Red Notice» που εξακολουθεί να ισχύει έχει ως αποτέλεσμα ότι ο προσφεύγων δεν μπορεί να διαμείνει σε κανένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον χώρο Σένγκεν χωρίς να διατρέχει τον κίνδυνο παράνομης συλλήψεως, καθώς όλα τα κράτη –παρά την επισήμανση για την εφαρμογή της αρχής «*ne bis in idem*»– τον έχουν περιλάβει προφανώς λόγω της «Red Notice» στις λίστες με τα καταζητούμενα άτομα. [πρωτ. σελ. 7]

8. Η καθής δήλωσε ότι ο προσφεύγων δεν έπρεπε να καταχωρηθεί στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (Schengener Informationssystem [SIS]). Ωστόσο ο προσφεύγων έχει καταχωριστεί, σύμφωνα με τις δικές του έρευνες, στις εθνικές βάσεις δεδομένων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών του Σένγκεν.
9. Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα –εν προκειμένω η «Red Notice»– είναι σύλληπη μόνον εάν και στον βαθμό που είναι απαραίτητη για την εκτέλεση καθήκοντος που ασκείται από αρχή αρμόδια για τους σκοπούς που προβλέπονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, και βασίζεται στο δικαίωμα της Ένωσης ή των κρατών μελών.
10. Επομένως, πρέπει να είναι δεδομένη η εφαρμογή του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ σε συνδυασμό με το άρθρο 50 του Χάρτη ακόμη και χωρίς καταχώριση στο SIS. Κατά την πάγια νομολογία του ΔΕΕ, η απορρέουσα από το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ αρχή *ne bis in idem* αποσκοπεί:
11. «αφενός, στην αποτροπή, εντός του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, του ενδεχομένου ένα άτομο που έχει δικαστεί αμετάκλητα να διώκεται, λόγω του ότι κάνει χρήση του δικαιώματός του για ελεύθερη κυκλοφορία, για τα ίδια περιστατικά στο έδαφος περισσότερων του ενός συμβαλλόμενων κρατών, προκειμένου να εδραιωθεί η ασφάλεια δικαίου μέσω της συμμορφώσεως προς αποφάσεις κρατικών οργάνων που έχουν καταστεί απρόσβλητες, λαμβανομένης υπόψη της απουσίας εναρμονίσεως ή προσεγγίσεως των ποινικών νομοθεσιών των κρατών μελών»

([ΔΕΕ, απόφαση της 29ης Ιουνίου 2016, C-486/14 (Kossowski), σκέψη 44], ΔΕΕ, απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2006, C-150/05 (Van Straaten), σκέψη 44· βλ. επίσης ΔΕΕ, απόφαση της 27ης Μαΐου 2014, C-129/14 PPU (Spasic), σκέψη 63· ΔΕΕ, απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2006, C-150/05 (Van Straaten), σκέψεις 45 επ· ΔΕΕ, απόφαση της 9ης Μαρτίου 2006, C-436/04 (Van Esbroeck), σκέψη 33· ΔΕΕ, απόφαση της 10ης Μαρτίου 2005, C-469/03 (Miraglia), σκέψη 32).

12. Το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ συνιστά κεντρική έννομη συνέπεια της αρχής της αμοιβαίας εμπιστοσύνης των συμβαλλόμενων κρατών στα συστήματα ποινικής

δικαιοσύνης. Αυτό ισχύει επίσης και όταν οι διαφορετικές ποινικές νομοθεσίες των συμβαλλομένων κρατών επισύρουν διαφορετικές έννομες συνέπειες για το οικείο αδίκημα (ΔΕΕ, απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2006, C-150/05 (Van Straaten), σκέψη 44· ΔΕΕ, απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου [2006], C-467/04 (Gasparini), σκέψη 30· ΔΕΕ, απόφαση της 9ης Μαρτίου 2006, C-436/04 (Van Esbroeck), σκέψη 31).

13. Ο περιορισμός της εφαρμογής του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ στα ποινικά αδικήματα που περιλαμβάνονται στο SIS θα ήταν ασυμβίβαστος με τους εν λόγω σκοπούς. Ο χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, η προστασία του θιγόμενου καθώς και η αρχή της [πρωτ. σελ. 8] αμοιβαίας εμπιστοσύνης των συμβαλλομένων κρατών στα οικεία συστήματα ποινικής δικαιοσύνης πρέπει να εφαρμόζονται και σε ποινικά αδικήματα που δεν περιλαμβάνονται στο SIS.
14. Στην απόφασή του της 6.9.2016, C-182/15 (Aleksei Petruhhin κατά γενικής εισαγγελίας της Δημοκρατίας της Λεττονίας, ECLI:EU:C:2016:630) το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης επεσήμανε ότι το δίκαιο της Ένωσης, όπως αυτό προβλέπεται στο άρθρο 21 ΣΛΕΕ, εφαρμόζεται και στη σχέση κράτους μέλους με τρίτη χώρα αναφορικά με τις εκδόσεις (όπ.π σκέψη 30). Δεν μπορεί να ισχύει κάτι διαφορετικό στη σχέση μεταξύ κράτους μέλους και τρίτου κράτους όταν παρεμβάλλεται ένας διεθνής οργανισμός, όπως η Ιντερπόλ και διαβιβάζει εντάλματα συλλήψεως και άλλα εγκληματολογικής φύσεως αιτήματα. Οι κίνδυνοι που προκύπτουν για την ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών της Ένωσης από το γεγονός ότι καθίσταται αδύνατη η διαμονή σε κράτος διαφορετικό από το κράτος μέλος προελεύσεως λόγω του κινδύνου παράνομης εκδόσεως εξαιτίας μιας παράνομης λόγω παραβιάσεως της αρχής *ne bis in idem* και, επομένως, και αντίθετης στο δίκαιο της Ένωσης ποινικής διώξεως μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο μέσω μιας τέτοιας ευρείας ερμηνείας του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 21 ΣΛΕΕ. Κατά τα λοιπά, η υφιστάμενη βάσει της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 6.9.2016 C-182/15 (Aleksei Petruhhin κατά γενικής εισαγγελίας της Δημοκρατίας της Λεττονίας, ECLI:EU:C:2016:630) προστασία έναντι παράνομης εκδόσεως μέσω της χορηγήσεως της δυνατότητας στο κράτος μέλος του οποίου την ιθαγένεια έχει ο θιγόμενος από τη Red Notice να εκδώσει ένα ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως (όπ.π σκέψη 48), δεν έχει εν προκειμένω καμία επίδραση, διότι η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αντίκειται ήδη στην αρχή *ne bis in idem*.
15. Εφόσον τα κράτη μέλη κατά την εξέταση των ενταλμάτων συλλήψεως, όπως αναφέρθηκε, πρέπει να εφαρμόζουν το άρθρο 21, παράγραφος 1, της ΣΛΕΕ και, επομένως, το δίκαιο της Ένωσης, πρέπει να διασφαλίζονται τα δικαιώματα του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, εν προκειμένω το άρθρο 50 (πρβλ. Απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 6.9.2016, C-182/15 (Aleksei Petruhhin κατά γενικής εισαγγελίας της Δημοκρατίας της Λεττονίας), ECLI:EU:C:2016:630, σκέψη 52).
16. Το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ σε συνδυασμό με το άρθρο 50 του Χάρτη προβλέπουν ρητά όχι μόνο την απαγόρευση νέας τιμωρήσεως, αλλά και την απαγόρευση

περαιτέρω [πρωτ. σελ. 9] διώξεως σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη της συμφωνίας του Σένγκεν. Οριστική καταδίκη με την έννοια των διατάξεων αυτών υφίσταται σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ και στην περίπτωση της περατώσεως της διαδικασίας κατά το άρθρο 153a, παράγραφος 1, του StPO (γερμανικού κώδικα ποινικής δικονομίας) μετά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που ορίστηκαν (ΔΕΕ, απόφαση της 11.2.2003, συνεκδ. υποθ. C-187/01 και C-385/01, Hüseyin Gözütok [C-187/01] και Klaus Brügge [C-385/01], σκέψεις 27 επ.).

17. Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 η επεξεργασία είναι σύννομη μόνο όταν βασίζεται στο δίκαιο της Ένωσης. Περαιτέρω, η οδηγία (ΕΕ) 2016/680 πρέπει να προστατεύει τα «θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες» των φυσικών προσώπων, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 2 και την αιτιολογική σκέψη 93 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680. Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 25 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680, τα «θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες» πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ρητά και κατά την ανταλλαγή στοιχείων με την Ιντερπόλ. Στην περίπτωση του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ και του άρθρου 50 του Χάρτη πρόκειται για δίκαιο της Ένωσης, ενώ στην περίπτωση του άρθρου 50 του Χάρτη για ένα θεμελιώδες δικαίωμα που κατοχυρώνεται από το δίκαιο της Ένωσης. Ο Χάρτης απευθύνεται μεν, κατά το άρθρο 51, παράγραφος 1, του Χάρτη, στα κράτη μέλη μόνον όταν αυτά εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης. Ωστόσο, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν δίκαιο της Ένωσης με την έννοια αυτή και κατά τη μεταφορά των οδηγιών στο εθνικό δίκαιο (ΔΕΕ, απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, C-217/15 και C-350/15 (Baldetti), σκέψη 16· ΔΕΕ τμήμα μείζονος συνθέσεως, απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2013, C-617/10 (Akerberg Fransson), σκέψη 25.).
18. Ως εκ τούτου, η επεξεργασία κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 μπορεί να είναι σύννομη μόνο αν είναι σύμφωνη με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ και το άρθρο 50 του Χάρτη, καθώς και το άρθρο 21 ΣΛΕΕ.
19. Στην περίπτωση της διαβίβασως του εντάλματος συλλήψεως και εκδόσεως με τη μορφή της «Red Notice» πρόκειται περί επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά την έννοια της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680.
20. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 η εν λόγω οδηγία εφαρμόζεται κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα «για τους σκοπούς της πρόληψης, της διερεύνησης, της ανίχνευσης ή της δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων, περιλαμβανομένων της προστασίας από απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και της αποτροπής τους» [πρωτ. σελ. 10]
21. Κατά το άρθρο 3, αριθ. 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υπό την έννοια αυτή αποτελεί κάθε πληροφορία που αφορά ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο. Επεξεργασία υπό την έννοια αυτή συνιστά κατά το άρθρο 3, αριθ. [2] της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 κάθε πράξη ή σειρά πράξεων που πραγματοποιείται με ή χωρίς τη χρήση αυτοματοποιημένων μέσων, «σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή σε σύνολα δεδομένων προσωπικού

χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διάρθρωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή η μεταβολή, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η κοινολόγηση με διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλη μορφή διάθεσης, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, ο περιορισμός, η διαγραφή ή η καταστροφή».

22. Στην προκειμένη περίπτωση οι εν λόγω προϋποθέσεις πληρούνται. Η διαβίβαση των περιλαμβανόμενων στη «Red Notice» δεδομένων στα εθνικά συστήματα αναζήτησης καταζητούμενων γίνεται στο πλαίσιο της διώξεως ποινικών αδικημάτων ή της εκτελέσεως ποινικών κυρώσεων –προκειμένου ωστόσο για ένα τρίτο κράτος. Πρόκειται για πληροφορίες που αφορούν ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο. Η διαδικασία της διαβίβασης αποτελεί αποθήκευση. Επιπροσθέτως, πρόκειται περί χρήσεως δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δεδομένου ότι αυτά χρησιμοποιούνται στα εθνικά συστήματα αναζήτησης καταζητούμενων ως βάση για την αναζήτηση με σκοπό τη σύλληψη και συνακόλουθα την παράδοση στο τρίτο κράτος.
23. Εάν όμως η επεξεργασία θεωρείται σύννομη μόνον όταν είναι σύμφωνη με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ και το άρθρο 50 του Χάρτη, καθώς και με το άρθρο 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, θα έπρεπε τα εντάλματα αναζήτησης καταζητούμενων στα κράτη μέλη να διαγραφούν. Το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 2016/680 προβλέπει σχετικά ότι, σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι έχουν διαβιβαστεί ανακριβή δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διαβιβάστηκαν παρανόμως, τούτο πρέπει να γνωστοποιηθεί πάραυτα στον αποδέκτη τους [Σ.τ.Μ.: εσφαλμένα αναφέρεται στο ελληνικό κείμενο της οδηγίας ότι «ο αποδέκτης τους οφείλει να το γνωστοποιήσει πάραυτα»]. Στην περίπτωση αυτή, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διορθώνονται, διαγράφονται ή περιορίζεται η επεξεργασία τους σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680. Κάτι τέτοιο ωστόσο δεν έγινε.
24. Και τούτο διότι η Ιντερπόλ δεν διαγράφει τα δεδομένα. Όλα τα κράτη μέλη μετέχουν στον Διεθνή Οργανισμό Εγκληματολογικής Αστυνομίας (Ιντερπόλ). Για την εκπλήρωση της αποστολής της, η Ιντερπόλ λαμβάνει, αποθηκεύει και διαβιβάζει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, με σκοπό να παρέχει στις αρμόδιες αρχές συνδρομή για την πρόληψη και την καταπολέμηση της διεθνούς εγκληματικότητας. «Ενδείκνυται, ως εκ τούτου, να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ της Ένωσης και της Interpol **[πρωτ. σελ. 11]** μέσω της προαγωγής της αποτελεσματικής ανταλλαγής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, με παράλληλη εξασφάλιση του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών που αφορούν την αυτόματη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Όποτε διαβιβάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την Ένωση προς την Interpol, και προς χώρες που έχουν ενταταλμένα μέλη στην Interpol, θα πρέπει να εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία, ιδίως οι διατάξεις σχετικά με τις διεθνείς διαβιβάσεις. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη των ειδικών κανόνων που καθορίζονται στην κοινή θέση 2005/69/ΔΕΥ του Συμβουλίου και στην απόφαση 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου» (αιτιολογική σκέψη 25 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680).

25. Μεταφορά του άρθρου 40 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 (διεθνής συνεργασία για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα) στο εθνικό δίκαιο δεν διαφαίνεται, αλλά και δεν είναι καν επιθυμητή από την ομοσπονδιακή γερμανική κυβέρνηση, κατά τη σχετική δήλωση της καθής. Κατόπιν αυτού, προκειμένου περί διεθνούς οργανισμού, όπως η Ιντερπόλ, πρέπει να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα με σκοπό
- α) την ανάπτυξη μηχανισμών διεθνούς συνεργασίας για τη διευκόλυνση της αποτελεσματικής επιβολής του νόμου όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,
 - β) την παροχή διεθνούς αμοιβαίας συνδρομής στην επιβολή του νόμου όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, μεταξύ άλλων μέσω ειδοποίησης, διαβίβασης καταγγελιών, συνδρομής σε έρευνες και ανταλλαγής πληροφοριών, με την επιφύλαξη κατάλληλων εγγυήσεων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και άλλων θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών,
 - γ) τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων σε συζητήσεις και δραστηριότητες με στόχο την προώθηση της διεθνούς συνεργασίας για την επιβολή του νόμου όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,
 - δ) την προώθηση της ανταλλαγής και της τεκμηρίωσης της νομοθεσίας και της πρακτικής περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, μεταξύ άλλων σε συγκρούσεις δικαιοδοσίας με τρίτες χώρες. [πρωτ. σελ. 12]
26. Επ' αυτού δεν είναι γνωστό κανένα σχετικό στοιχείο.
27. Το άρθρο 36 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680, αλλά και το άρθρο 37 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680, ρυθμίζουν μόνο την περίπτωση της διαβίβασης δεδομένων στην Ιντερπόλ. Η αντίστροφη περίπτωση της διαβίβασης δεδομένων από την Ιντερπόλ στα κράτη μέλη δεν ρυθμίζεται στην οδηγία (ΕΕ) 2016/680. Ως εκ τούτου, η οδηγία (ΕΕ) 2016/680 περιέχει ένα ρυθμιστικό κενό, που πρέπει να καλυφθεί. Εάν η Ιντερπόλ παρά την αρχή *ne bis in idem* προβαίνει σε διαβίβαση δεδομένων «Red Notice» σε όλα τα κράτη μέλη και δεν μεριμνά ώστε τα δεδομένα να διαγραφούν πάραυτα, το αιτούν δικαστήριο διατηρεί σοβαρές αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία του διεθνούς οργανισμού Ιντερπόλ αναφορικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η εν λόγω αναξιοπιστία οδηγεί τελικά στο ερώτημα εάν τα κράτη μέλη, ελλείψει κατάλληλων εγγυήσεων ως προς την Ιντερπόλ, θα έπρεπε να απέχουν συνολικά από τη συνεργασία τους με την Ιντερπόλ, καθώς μόνον έτσι μπορεί να διασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τούτο διότι μόνο με τον τρόπο αυτό μπορεί η Ένωση να συγκροτεί προφανώς χώρο ελευθερίας και να διασφαλίζει την ελεύθερη κυκλοφορία του ατόμου (πρβλ. άρθρο 67 ΣΛΕΕ). Δεδομένου ότι προφανώς δεν υπάρχει συντονισμός των ανακοινώσεων «Red Notice» εντός της ΕΕ και ελλείψει ενιαίου ρυθμιστικού

πλαισίου, η ελευθερία των πολιτών των κρατών μελών μπορεί να διασφαλιστεί μόνο μέσω της εξόδου από την Ιντερπόλ.

28. Τα αναφερόμενα στην αιτιολογική σκέψη 64 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680, ότι δηλαδή το διασφαλιζόμενο σε όλη την Ένωση επίπεδο προστασίας των φυσικών προσώπων όταν διαβιβάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την Ένωση σε υπευθύνους επεξεργασίας, εκτελούντες την επεξεργασία ή άλλους αποδέκτες σε τρίτες χώρες ή σε διεθνείς οργανισμούς δεν θα πρέπει να υπονομεύεται (βλ. επίσης το άρθρο 35, παράγραφος 3, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680), περιλαμβανομένων των περιπτώσεων περαιτέρω διαβιβάσεων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την τρίτη χώρα ή τον διεθνή οργανισμό προς υπευθύνους επεξεργασίας ή εκτελούντες την επεξεργασία στην ίδια ή σε άλλη τρίτη χώρα ή άλλο διεθνή οργανισμό, πρέπει να ισχύουν και για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται από μια τρίτη χώρα ή έναν διεθνή οργανισμό –εν προκειμένω την Ιντερπόλ– προς τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. *Διαφορετικά δεν διασφαλίζεται το κατοχυρωμένο από την οδηγία (ΕΕ) 2016/680 επίπεδο προστασίας.* [πρωτ. σελ. 13]
29. Αντίστοιχος συντονισμός θα μπορούσε να υπάρξει έτσι ώστε ένα κράτος μέλος να συμφωνήσει με τα λοιπά κράτη μέλη σε μια ρηματική διακοίνωση αναφορικά με τον χειρισμό τέτοιων ανακοινώσεων «Red Notice», πράγμα που ωστόσο επί του παρόντος ουδόλως επιθυμεί η καθής [παραλειπόμενα].
30. Σε διαφορετική περίπτωση, θα έπρεπε να διασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη επιτρέπεται να προβαίνουν σε περαιτέρω επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα οποία διαθέτει ο Διεθνής Οργανισμός Εγκληματολογικής Αστυνομίας –Ιντερπόλ– σε μια ανακοίνωση για αναζήτηση καταζητούμενων («Red Notice») από κράτη που δεν είναι συμβαλλόμενα κράτη της ΣΕΣΣ μόνον όταν ένα κράτος μέλος εκτός ΕΕ διαβιβάζει με την ανακοίνωση αναζήτησης καταζητούμενων ένα ένταλμα σύλληψης και εκδόσεως και έχει ζητήσει τη σύλληψη και κάτι τέτοιο δεν αντίκειται στο ευρωπαϊκό δίκαιο.
31. Το αποτέλεσμα της υπό κρίση διαφοράς εξαρτάται από τα προδικαστικά ερωτήματα. Τούτο διότι, όταν υπάρχει εφαρμογή της αρχής *ne bis in idem* και η περαιτέρω καταχώριση τρίτου κράτους μέσω «Red Notice» στα κράτη μέλη θα είναι παράνομη, τα κράτη μέλη επιτρέπεται να μην επεξεργαστούν περαιτέρω τη «Red Notice» και με τον τρόπο αυτό θα εξασφαλιζόνταν η ελεύθερη κυκλοφορία του προσφεύγοντος εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του χώρου Σένγκεν. Το εάν αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω της εξόδου από την Ιντερπόλ για όλα τα κράτη μέλη ή μέσω μιας αντίστοιχης περαιτέρω αναπτύξεως της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου θα μπορούσε να αποτελεί ένα περαιτέρω ερώτημα του διατακτικού της παρούσας αποφάσεως.

III.

32. Στην υπό κρίση διαφορά συντρέχει το απαραίτητο στοιχείο του επείγοντος (πρβλ. άρθρο 107, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου).

33. Το επείγον προκύπτει ειδικότερα από την ηλικία του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων γεννήθηκε στις 17 Νοεμβρίου 1937 και έχει ήδη συμπληρώσει το ογδοηκοστό έτος της ηλικίας του. Πρακτικά, μέχρι την έκδοση της απόφασης επί της διαφοράς ο προσφεύγων δεν μπορεί να εγκαταλείψει τη γερμανική επικράτεια. Από το έτος 2008 ο προσφεύγων καταζητείται από τις γερμανικές και τις αμερικανικές διωκτικές αρχές. Ο προσφεύγων δεν θα μπορούσε να αντεπεξέλθει σε μια πολύμηνη ή πολυετή διάρκεια της δίκης [πρωτ. σελ. 14] καθόσον μάλιστα, λόγω του μόνιμου φόρτου εργασίας του παρόντος δικαστηρίου, η παραπομπή στο Δικαστήριο γίνεται μόλις τώρα.

IV.

34. [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]